

UCHWAŁA NR XXIX/738/08
Rady Miasta Szczecin
z dnia 05 grudnia 2008 r.

w sprawie skargi pani Krystyny Gieniusz

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, zm. Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 130, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, Nr 153, poz. 1271; z 2005 r. Nr 78, poz. 682, Nr 181, poz. 1524, Nr 64, poz. 565); **Rada Miasta Szczecin uchwala, co następuje:**

§ 1. Uznaje za nieuzasadnioną skargę pani Krystyny Gieniusz z dnia 8 września 2008 r. na dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 8 września 2008 r., skierowanym do Dyrektora Wydziału Polityki Społecznej Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego, pani Krystyna Gieniusz złożyła skargę na Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie. Skargę tę adresat przekazał do załatwienia Radzie Miasta Szczecin jako organowi właściwemu zgodnie z przepisem art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego.

W skardze zawarte są następujące zarzuty:

- 1) pozbawienie świadczeń pieniężnych z dniem 1 października 2008 r.,
- 2) przyznanie zasiłku stałego w takiej samej wysokości, jaką otrzymują „. osoby z marginesu społecznego, nałogowi alkoholicy, narkomani a nawet „panie” wiadomej profesji”,
- 3) okradzenie przez pracowników socjalnych „umyślnie i celowo” z bonu żywnościowego wiosną 2002 r.,
- 4) znęcanie się nad skarżącą przez pracowników socjalnych za wiedzą, zgodą i przyzwoleniem dyrekcji ośrodka oraz dyrektora Wydziału Zdrowia i Pomocy Społecznej Urzędu Miasta Szczecin,
- 5) próba zmuszenia przez pracownika MOPR do popełnienia przestępstwa polegającego na wyłudzeniu świadczeń pieniężnych z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,
- 6) nieprzyznanie biletu sieciowego na przejazdy komunikacją publiczną,
- 7) odmowa skierowania na studium wieczorowe prawo Unii Europejskiej,
- 8) odmowa sfinansowania wypoczynku poza miejscem zamieszkania, mimo iż skarżąca od 17 lat nie korzystała z żadnej z form wypoczynku.

Skarżąca wniosła ponadto o „. . . przywrócenie oraz podwyższenie zasiłku celowego na żywność i przeniesienie spraw moich do instytucji normalnej, niepatologicznej godnej córki Kombatanta i Weterana Walki o Niepodległość Rzeczpospolitej Polskiej”.

W wyniku postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego przez Komisję ds. Zdrowia i Pomocy Społecznej Rady Miasta Szczecin ustalono, co następuje:

- 1) wbrew zawartemu w skardze pani K. Gieniusz twierdzeniu, z dniem 1 października br. nie została podjęta decyzja o obniżeniu wypłacanego jej zasiłku (przyznała to skarżąca na posiedzeniu Komisji w dniu 22.10.08 r.),
- 2) zarzut opisany w pkt. 2 należy ocenić jako bulwersujący – świadczenia z pomocy społecznej przyznawane są wszystkim potrzebującym, a ich wysokość wynika z potrzeb świadczeniobiorców, regulacji prawnych i możliwości finansowych budżetu jednostki; bez względu na przyczyny znalezienia się poszczególnych osób w sytuacji zmuszającej je do korzystania z pomocy społecznej, każda z tych osób zachowuje godność osoby ludzkiej i przysługuje jej szacunek,
- 3) odnośnie zarzutów w pkt. 3 i 4 skarżąca podała, że skierowała tę sprawę na drogę sądową, ale z niej zrezygnowała, by ewentualnie powrócić do niej w przyszłości; wg wyjaśnień MOPR skarżąca w 2002 r. nie ubiegała się o wydanie bonów żywnościowych – z uwagi na to, że skarżąca posiada warunki i możliwości przygotowywania ciepłych posiłków w domu, otrzymuje na ten cel dofinansowanie,
- 4) skarżąca z racji wieku i stażu pracy posiada uprawnienia do emerytury pracowniczej, jednakże odmawia wystąpienia do ZUS o ustalenie jej wysokości i wypłatę, gdyż wysokość tego świadczenia wg jej wiedzy będzie niższa niż pomoc uzyskiwana od MOPR; potraktowanie przez skarżącą zachęty ze strony pracowników MOPR do ustalenia tych uprawnień i uzyskania środków do życia w formie wypracowanego świadczenia emerytalnego nie może być traktowane jako namawianie do popełnienia przestępstwa wyłudzenia świadczeń, o których mowa w pkt. 5; odmowa uzyskania tego świadczenia winna być oceniona negatywnie, bowiem nie korzystając z przysługującego jej świadczenia skarżąca uszczupla środki, które mogłyby służyć tym, którym żadne świadczenia nie przysługują,
- 5) osobie korzystającej z pomocy społecznej nie przysługuje roszczenie o wydanie biletu sieciowego na przejazdy komunikacją publiczną, możliwe jest sfinansowanie biletu na przejazd do innej miejscowości, jeżeli wynika to ze szczególnej sytuacji uprawnionego,
- 6) przepisy ustawy o pomocy społecznej nie przewidują możliwości sfinansowania studium podyplomowego – jest to świadczenie, o które może ubiegać się od urzędu pracy osoba zarejestrowana jako bezrobotna,
- 7) żądanie sfinansowania wypoczynku poza miejscem zamieszkania również nie mieści się w zakresie świadczeń przewidzianych przepisami o pomoc społecznej.

Oczekiwanie przekazania sprawy skarżącej do innej instytucji nie może być spełnione, gdyż MOPR jest jedyną instytucją publiczną zajmującą się sprawami pomocy społecznej.

Z powyższych względów skargę należy uznać za bezprzedmiotową.

Przewodniczący Rady Miasta Szczecin

Bazyli Baran